

deres Forslag tilbage, vil jeg henstille til mine Meningsfæller, at vi ud fra de Betragtninger, jeg her har fremsat, undlader at stemme.

Lauritz Laursen: Jeg vil gerne have Lov til at takke saavel den højtærede Undervisningsminister som Finansudvalget for den lille Bevilling, der er opført paa Finanslovsforslaget til Forstander for Bælum Højskole, cand. theol. Hans Villumsen som Anerkendelse for hans lange Virksomhed i Skolens Tjeneste. Naar Forstander Villumsen, der nu er 74 Aar gammel, til 1. April fratræder Stillingen som Forstander for nævnte Højskole, kan han se tilbage paa en stolt Virksomhed. For 51 Aar siden begyndte Forstander Villumsen sin Virksomhed som Højskolelærer, og siden 1885 har han uafbrudt virket som Forstander for Bælum Højskole. Naar han til den nævnte Tid træder tilbage, er de Midler, der staa til hans og hans Hustrus Raadighed til at leve for og til at skaffe sig en sorgfri Alderdom for, meget stærkt begrænsede: en lille Kapital paa 9 000 Kr. foruden en aarlig Livrente paa 390 Kr. I Erkendelse heraf og af Hensyn til det lange samvittighedsfulde Arbejde, der er udført af Forstander Villumsen, er hans Ansøgning meget varmt anbefalet af Ministeriets tilsynsførende for Højskoler og Landbrugsskoler, Dr. Moltesen, og den er ogsaa anbefalet af Undervisningsministeren og tiltraadt af Finansudvalget. For denne lille Bevilling vil jeg gerne have Lov til at takke.

N. Johan Laursen: Det er jo flere Gange blevet nævnt her, først af den ærede Ordfører (Mads Larsen) og senere af Ordføreren for det sidst omtalte Ændringsforslag (K. M. Klausen), at der her paa forskellige Konti foreslaas bevilget et Beløb af ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til de private Skoler. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Enkeltheder, men nøjes med at sige den højtærede Minister Tak for, at han har stillet disse Forslag. Jeg maa dog rette en lille Misforstaaelse, som den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Forslag gjorde sig skyldig i. Han stillede nemlig denne lille Bevilling paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til de private Skoler i Forhold til de Udgifter, der mulig maatte blive Følgen af hans Forslags Genneførelse, og mente, at naar man kunde

ofre en halv Million Kr. til disse Skolers Elever, maatte man ogsaa kunne ofre en Del paa Børn, der var langt daarligere stillede. Jeg tror ikke, at denne Sammenstilling er helt rigtig, hvad jeg senere skal komme lidt nærmere ind paa. Naar den højtærede Minister stiller Forslag om en saadan Bevilling til de private Skoler, er det i Virkeligheden en simpel Følge af det Forslag, vi i Foraaret vedtog om de københavnske Skoler, og som der ogsaa findes noget om her i Ændringsforslag Nr 381, der giver noget ændrede Betalingsregler. Da blev de københavnske Skoler, som blev overtaget af Staten, og gennem Statens Bidrag ligeledes de, der forblev under privat Ledelse, stillede saaledes, at alle Forældre, som har under 4 000 Kr. i afgiftspligtig Indtægt, kan faa deres Børn frit undervist. Det følger af sig selv, at man ikke kan vedtage en Lov af den Art vedrørende Københavns og de omliggende Kommuners Skoler, uden at man ogsaa maa komme med et lignende Forslag — og et saadant foreligger altsaa her — vedrørende tilsvarende Skoler i det øvrige Land. Og naar man saa vedtager, hvad man sagtens gør, og hvad man ogsaa maa gøre, at Børn, der gaar i Statsskoler — og dermed vil ogsaa følge kommunale Skoler —, faar afgiftsfri Undervisning, naar Forældrene har under 4 000 Kr. i afgiftspligtig Indtægt, vil man jo, hvis man da ikke vil drive en fuldstændig Smudskonkurrence — og det har Ministeren ogsaa følt —, være nødsaget til at stille en Bevilling til Raadighed for dem, der skal leve af Undervisningspengene, og som dog ogsaa skal have noget for deres Arbejde i disse dyre Tider, og det er da klart, at saa maa Understøttelserne til saadanne Skoler forøges klækkeligt. Det har Ministeren indset, og det har glædet mig, at han har taget dette Skridt, som er en nødvendig Følge af de tidligere, og derfor vil jeg gerne for min Del sige ham Tak.

Jeg vil nu gøre et Par Bemærkninger vedrørende det Forslag, som er stillet fra Socialdemokratiets Side. Der var en stor Del af den ærede Ordførers Tale, som jeg kan give min fulde Tilslutning, og det er Skildringen af de uhyggelige Kendsgerninger. Der er ikke Tvivl om, at Kriminaliteten er øget under Krigen, men det er ikke blot sket under Krigen, jeg tror, man